

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011185
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119011185.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich RNDr. Ing. Ladislava Franeka a PhDr. Gabriely Brestovanskej na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 20. augusta 2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

X) Roman I., nar.: XX.XX.XXXX, v Seredi
trvale bytom: S. XXX/XX U.
t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

2) Diana J., nar.: XX.XX.XXXX v New Yorku (USA),
trvale bytom: G. C. Z., K.,
t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,
(do 20.08.2019)

X) Filip U., nar.: XX.XX.XXXX v L., ČR
trvale bytom: G. C. Z., K.,
t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov
(do 20.08.2019),

sa uznávajú za vinných , že

1) obžalovaní G. I., J. J. a K. U.,
obž. G. I., J. J. a K. U. v čase asi o 14:00 hod. dňa 05.11.2018 v Križovanoch nad Dudváhom, kde prišli po predchádzajúcej spoločnej dohode na osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes-Benz C240, e.č. J modrej metalízy, obž. G. I. a obž. J. J. vystúpili z vozidla a obž. K. U. zostal čakať vo vozidle, obž. G. I. prišiel k rodinnému domu č. 92, otvoril neuzamknutú bránu na tomto rodinnom dome, prešiel k vchodovým dverám rodinného domu, kde na klopanie mu otvorila O. P., tuto oslovil pod zámienkou, že je zamestnanec Západoslovenskej energetiky a chce jej vrátiť 100,-€ a podpísať nejaké papiere, dožadoval sa prístupu do jej domu, O. P. s obž. G. I. vošla do domu, ďalej do kuchyne, následne za nimi do kuchyne prišla obž. J. J., ktorá sa takisto vydávala za zamestnanca Západoslovenskej energetiky, kde počas doby ako obž. J. J. v kuchyni predstierala, že chce vypísať nejaké papiere, od poškodenej pýtala okuliare, využili jej nepozornosť a obž. G. I. prešiel do spálne, kde prezeral drevenú skriňu so šatstvom, v ktorej sa nachádzala peňaženka s hotovosťou vo výške 6.000,-€, na čo poškodená začatá kričať a obž. G. I. vyrušila a obaja obžalovaní z domu odišli von, pričom krádežou hotovosti by spôsobili O. P., nar. XXXX, bytom Križovany nad Dudváhom, škodu na majetku vo výške 6.000,- Eur.

teda

obžalovaní G. I., J. J. a K. U.

- spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle si prisvojiť cudziu vec tým, že sa jej zmocnia a spôsobia tak väčšiu škodu a čin spáchajú závažnejším spôsobom konania - Isťou, na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného

2) obžalovaná J. J.,

obž. J. J. po vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožneným páchatelom dňa 05.11.2018 v čase od 08.00 hod. do 08.45 hod. v obci Močenok, časť Kakava 716/36, vošiel doposiaľ nestotožnený páchatel na pozemok tam nachádzajúceho sa rodinného domu patriaceho poškodenej V. F?rstenzellerovej, nar. XX.XX.XXXX, bytom T., časť W. XXX/XX s tým, že je zamestnancom Slovenských elektrární a chce jej vrátiť preplatok za elektriku vo výške 200,- €, pričom vošiel do rodinného domu, kde poschodenej podal bankovku v hodnote 500,- € a povedal jej, aby mu vydala 300,- €, na čo poškodená vošla do vedľajšej miestnosti, kde z obálky, ktorú mala v skrini vybrala sumu 300,- € pozostávajúcu z 1 ks 100,- € bankovky, 4 ks 50,- € bankoviek a tieto podala páchatelovi, ktorý jej povedal, že ide zavolať svoju kolegyniu, vyšiel z domu von a po chvíľke sa vrátil, za ním do domu prišla obž. Diana J., ktorá poškodenú pod zámienkou, že ide spisovať zmluvu odlákala do kuchyne, ktorá sa nachádzala v najvzdialenejšom mieste domu, nestotožnený páchatel potom poškodenej povedal, aby mu dala naspäť 500,- € bankovku, pretože mu telefonovala vedúca a potrebuje ju rozmeniť na 100,- € bankovky, pričom poškodená mu 500,- € bankovku podala a on z kuchyne odišiel, zatiaľ čo obž. J. J. bola v kuchyni spolu poškodenou a rozprávala sa s ňou, po krátkom čase poškodenej povedala, že jej kolega asi išiel k susedom a s tým, že ho ide pohľadať z domu odišla, zatiaľ čo poškodená na nich čakala a keď sa nevrátili, išla do spálne, kde zistila, že v skrini sa už nenachádza obálka, v ktorej pôvodne mala hotovosť vo výške 1.200,- €, z ktorej 300 € dala predtým páchatelovi a 1 ks 50,- € bankovka, ktorú mala vedľa obálky, čím jej spôsobili škodu vo výške 1.250,- €,

teda

obžalovaná J. J.,

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu, pričom čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

3) obžalovaní G. I., J. J. a K. U.

obž. G. I., ako vodič motorového vozidla značky Mercedes Benz 240, evid. č. J po vzájomnej dohode odviezol obž. K. U. a J. J. dňa 6.11.2018 v čase približne okolo 12.00 hod. do obce Sekule, kde najprv vysadil na neznámom mieste K. U., ktorý prišiel cez neuzamknutú bránku do dvora rodinného domu č. 296, v ktorom sa v tom čase nachádzal vlastník Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom U. 296, pričom tomuto uviedol, že je pracovník elektrární a že prišlo k schváleniu vládneho zákona, ktorým sa znižuje stav elektriky, v dôsledku čoho mu prišiel vyplatiť návratku v sume 300,- € s tým, že ma u seba len 500,- €, na čo požiadal Y. X. o vydanie z bankovky nominálnej hodnoty 500,- €, po tomto Ján X. spolu s obž.. Filipom U. vošiel dnu do rodinného domu, pričom išiel do obývacej miestnosti, kde z nábytkovej zostavy Y. X. vybral z knihy "Život pani Márie" obálku s finančnou hotovosťou 200,- €, ktorú následne odniesol obž. K. U., ktorý mu po tomto uviedol, že príde k Y. X. do domu osoba ženského pohlavia a ta mu vydá potvrdenie o prevzatí finančnej hotovosti, následne obž. G. I. prešiel s vozidlom v čase o 12.13 h od hlavnej cesty smerom k domu poškodeného pri dome vysadil obž. J. J. a s vozidlom odišiel, v čase o

12.14 h obž. J. J. vstúpila do domu Y. X., tohto následne odlákala do miestnosti kuchyne, kde odvádzala rečami jeho pozornosť, zatiaľ čo K. U. vošiel do obývacej miestnosti, kde následne z knihy "Život pani Márie" odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1570,- € patriacu manželom Y. X., nar. XX.XX.XXXX a H. X., nar. XX.X.XXXX a finančnú hotovosť vo výške 800,- € a 100,- USD patriacu T.. Q. W., nar. XX.X.XXXX a potom z uvedeného domu v čase o 12.17 hod. odísť preč, čím uvedeným konaním spôsobili manželom Y. X., nar. XX.XX.XXXX a H. X., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom U. XXX škodu vo výške 1570,- € a T.. Q. W., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom X. 5, Tupolevova XXXX/XX, škodu vo výške 887,50 €,

t e d a

obžalovaní G. I., J. J. a K. U.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - ľst'ou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

4) obžalovaní K. U. a J. J.

obž. K. U. a J. J. po vzájomnej spoločnej dohode dňa 06.11.2018 v čase okolo 08:30 vo Veľkom Mederi, na ulici Okočska, okres Dunajská Streda, spoločným konaním neoprávnene vnikli do rodinného domu so súpisným číslom 1358/20 v ktorom býva poškodená Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. T., C. 13XX/XX, okres Dunajská Streda a to tým spôsobom, že obž. Filip U. cez dvor vošiel cez otvorene vchodové dvere do rodinného domu do predsiene; kde bola v tom čase poškodená, pričom sa vydával za pracovníka elektrárni a žiadal od poškodenej rozmeniť bankovku nominálnej hodnoty 500,- €, nech mu vráti sumu 300,- €, že je to taká akcia, čo však poškodená odmietla urobiť, následne jej K. U. uviedol, že musí vypísať nejaký doklad, ktorý musí podpísať jeho šéfka, vtedy vstúpila do predsiene obž. J. J., ktorá presvedčala poškodenú, aby s ponukou súhlasila, kedy K. U. sa vypýtal na toaletu a vošiel ďalej do domu, pričom obž. J. J. sa s poškodenou naďalej rozprávala, pričom poškodená chcela sa ísť pozrieť ďalej do domu za páchatelom, v čom jej J. J. bránila tým, že sa postavila do dverí a zabraňovala jej vo výhlade do domu, následne poškodená chytila obž. J. J. za bundu a odtlačila ju z dverí, kedy J. J. zakričala, že „roztrhla mi bundu“ a následne K. U. vyšiel zo spalne a spolu z domu vybehli, čím poškodenej Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. T., C. XXXX/XX, okres Dunajská Streda, nepôsobili škodu na majetku

t e d a

obžalovaní K. U. a J. J.

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlija iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - ľst'ou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

čím spáchali

obž. J. J.

pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm: b), písm. f) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) s poukazom na § 138 písm. f) a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, z toho v bode 1. a v bode 4. obžaloby v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

obž. G. I.

v bode 1, 3 obžaloby pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b), písm. f) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) s poukazom na § 138 písm. f) a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, sčasti dokonany v bode 3. obžaloby a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

obž. K. U.

v bode 1, 3, 4 obžaloby kvalifikovať ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b), písm. f) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) s poukazom na § 138 písm. f) a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, sčasti dokonany v bode 3. obžaloby, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v bode 1 a 4 obžaloby v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

a za sa odsudzujú:

obž. J. J.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) prihladnutím na § 36 písm. k,/ I/ Trestného zákona, § 37 pís. h) a m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. i) Trestného zákona sa obžalovanej ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e obžalovanej skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/, d/ Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti:

- 2 ks 100 €,
- 7 ks 50 €,
- 6 ks 20 €,
- 1 ks 10 €,
- 1 ks 2€ minca,
- 2 ks 50 cent minca,
- 1 ks 2.000 Kčs.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

obžalovaný Filip U.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) prihladnutím na § 36 písm. k,/ I/ Trestného zákona, § 37 pís. h) a m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, a s použitím §

39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. i) Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/, d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti:

- 1 ks 500 €,
- 2 ks 200 €,
- 9 ks 100 €,
- 21 ks 50 €,
- 2 ks 20 €,
- 1 ks 2.000 Kčs,
- 1 ks 1 € minca,
- 1 ks 5 cent minca,
- 2 ks 2 cent minca.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

obž. Roman I.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) prihladnutím na § 36 písm. k,/ l/ Trestného zákona, § 37 pís. h) a m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), písm. b) a ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

- 17 ks 100 €,
- 1 ks 10 €,
- 2 ks 1 € minca,
- 2 ks 0,20 € minca,
- 1 ks 0,05 € minca,
- 1 ks 0,01 € minca.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Vo vzťahu k obžalovaným Filipovi U. a J. J.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie (vo vzťahu k K. U. a J. J.), nakoľko prokurátor a obžalovaní U. a J., ako aj obhajca obž. J. a opatrovník obž. J. zastúpený

obhajcom sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a zároveň vyhlásili, že nesúhlasia s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k obžalovanému G. I.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 07.05.2019 pod sp. zn. 1Pv 584/18/2207-98 obžalobu na (aktuálne) obžalovaných X) G. I., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov, 2) J. J., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov, 3) K. U., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov, pre skutky právne kvalifikovaného zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona do 31.07.2019 a iné tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. K uvedenému je potrebné dodať, že prokurátorka žiadala skutky prekvalifikovať skutky, pričom návrh na prekvalifikáciu bol skutkovo a právne správny, navyše bol v prospech všetkých obžalovaných, a teda sa s ním súd v plnej miere stotožnil.

Obžalovaný G. I. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava sp. zn. 9Tp/79/2018 zo dňa 09.11.2018 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tpo/104/2018 zo dňa 11.12.2018) z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba sa obžalovanému započítavala odo dňa obmedzenia osobnej slobody (t.j. 06.11.2018, od času 13:35 hod.). Uznesením tunajšieho súdu sp. zn.: 34T/27/2019 zo dňa 24.05.2019 bolo rozhodnuté o ponechaní obžalovaného vo väzbe (v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 6Tos/69/2019 zo dňa 30.05.2019) a následne bol nariadený termín hlavného pojednávania.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný G. I. poučený, že môžu ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku:

- obžalovaný Roman I. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 07.05.2019, sp. zn. 1Pv 584/18/2207-98.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný Roman I. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe v znení modifikácii prednesu prokurátora OP (tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe odsúdeného, ktorý vinu uznal) k výrokom o treste (o ochrannom opatrení a o náhrade škody nebolo potrebné rozhodovať, keďže škoda bola v plnom rozsahu uhradená pred vyhlásením rozsudku vo veci samej, o čom predložil jeden z obhajcov obžalovaného listinný dôkaz). K tomu súd dodáva, že modifikovaná právna kvalifikácia prokurátora OP nebola prísnejšia ako tá, ktorú prokurátor uviedol v pôvodnom texte obžaloby a preto uvedeným postupom nedošlo k zásahu do práva na spravodlivý proces.

*** Výrok o treste pre obž. I. ***

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste oboznámením týchto listinných dôkazov:

- Rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 4T/6/2008 zo dňa 30.04.2014,
- Posudok ÚVV Leopoldov ohľadom správania obž. I.,
- Aktualizovaný odpis RT obž. Lakatoša,
- Lekárska správa a nález, ošetrovacía a prepúšťacia správa založené Y. R. krátkou cestou na HP dňa 20.08.2019,
- Ostatný spisový materiál,

Po prijatí vyhlásenia obžalovaných bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste oboznámením týchto listinných dôkazov:

Základná trestná sadzba pre obžalovaného predstavuje 3 roky až 10 rokov, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona (v prípade obž. Lakatoša), súd musel postupovať tak, že posúdil, ktorá z modifikácií trestnej sadzby má prednosť. Uvedený prepočet bol vykonaný nasledovne:

- základná sadzba trestov odňatia slobody v mesiacoch : 36 mesiacov - 120 mesiacov, (vzhľadom na neutrálny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prípade obž. I. - t.j.: 2:2),
- v prípade obž. I. súd najskôr aplikoval § 38 ods. 5 Trestného zákona (78-120 mesiacov - pričom súd vychádza v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby),
- vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vinne, mohol (ide o možnosť nie povinnosť súdu !) znížiť dolnú hranicu zvýšenej resp. zníženej trestnej sadzby o jednu tretinu - t.j. v prípade obž. I. na 52 mesiacov (t.j. 4 roky a 4 mesiace).

Jednou z podstatných otázok, ktoré bolo v predmetnom konaní nevyhnutné riešiť, je uloženie trestu pre obžalovaného G. I.. V prospech obžalovaného svedčilo jeho správanie po spáchaní trestného činu, hoci tento záver sa vzťahuje najmä k etape po podaní obžaloby na Okresný súd Trnava, kde obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval, navyše v priebehu súdneho konania poskytol obhajcovi peňažné prostriedky, ktorými tento uhradil poškodeným spôsobenú škodu, čo rozhodne nemožno z hľadiska periodicity výskytu poľahčujúcich okolností chápať ako samozrejmosť. Z výpovedí svedkov a de facto aj z obsahu skutkových viet, ku ktorým sa všetci traja obžalovaní v plnom rozsahu priznali, resp. zo spáchania ktorých všetci obžalovaní v plnom rozsahu uznali vinu je zrejmé, že zavinenie obžalovaného nie je možné pokladať ja najvyššie spomedzi všetkých obvinených (v prípade skutkov 2 a 4, týchto sa vôbec nezúčastnil, v prípade skutku 3 bol skupine nápomocný len ako šofér motorového vozidla, kde jeho zavinenie a vyššiu mieru závažnosti pokrýva iba skutok uvedený v bode 1).

V neprospech obžalovaného však hovorí jeho trestná minulosť - konkrétne jeho odsúdenie Okresným súdom Nitra, rozsudkom sp. zn.: 4T/6/2018 zo dňa 30.04.2014, ktorým bol obž. uznaný za vinného z :

sa za :

- v bode 1/ trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 247 odsek 1 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb. účinný do 31.12.2005) v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 238 odsek 1 Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb. účinný do 31.12.2005) formou organizovanej skupiny
- v bode 2/- 9/ pokračovací trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 247 odsek 1, 4, 5 písmeno a/ Trestného zákona (zákon č. 140/1961 Zb. účinný do 31.12.2005) v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/,c/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z.) s poukazom na § 138 písmeno b/,e/,j/ Trestného zákona a § 139 písmeno e/ Trestného zákona a v bodoch 2,4,6,7,8, 9 s poukazom na § 138 písmeno i/ Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. účinný od 1.1.2006
- v bode 10/ pokračovací zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/,c/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona (zákon č.

300/2005 Z.z. účinný od 1.1.2006) v jednočinnom súbehu s prečinom podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 221 odsek 1 Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. účinný od 1.1.2006) s poukazom na § 138 písmeno e/, i/ Trestného zákona a § 139 písmeno e/ Trestného zákona - v bode 11/ prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia § 348 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. účinný od 1.1.2006),

za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 5PP/74/2014 zo dňa 12.08.2014 (v predmetnej veci sa za deň vykonania chápe dátum podmiennečného prepustenia, keďže sa menovaný následne osvedčil v skúšobnej dobe).

Ku dňu vyhlásenie rozsudku konajúceho súdu nebolo predmetné potrestanie zahladené. Súd preto skúmal, či je oprávnený posúdiť zahladienie odsúdenia ako predbežnú otázku a teda v prípade splnenie predpokladov, neprihliadnuť na predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Nitra - v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku.

K tejto veci súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júla 2013, sp. zn. 2 Tdo 40/2013, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2014, v zmysle ktorého :

Rozhodovanie súdu o zahladiení odsúdenia je podmienené žiadosťou odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie alebo návrhom záujmového združenia občanov (§ 469 Tr. por.). Tým, je jednoznačne dané, že súd nerozhoduje z úradnej povinnosti (ex officio). Ak odsúdený túto možnosť nevyužije, jeho odsúdenie je v registri trestov naďalej vykazované so všetkými s tým spojenými právnymi (i morálnymi) dôsledkami. Výnimkou z uvedeného je zahladienie odsúdenia mladistvého, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok, dňom výkonu tohto trestu zo zákona (§ 121 ods. 1 Tr. zák.), a v ostatných prípadoch odsúdenia mladistvého na trest odňatia slobody rozhodovanie súdu o zahladiení odsúdenia aj bez návrhu, teda z úradnej povinnosti, po výkone trestu odňatia slobody (§ 121 ods. 2 Tr. zák., § 469 posledná veta Tr. por.).

S poukazom na uvedené preto súd konštatoval, že danú otázku nie je oprávnený riešiť ako otázku prejudiciálnu a obligatórne musí aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Vzhľadom uvedený stav veci, súdu taktiež musí konštatovať, že v zmysle obsahu spisu obžalovaný Lakatoš zrejme nespĺňa podmienky pre zahladienie tohto odsúdenia (pre vyslovenia daného záveru s patričnou mierou istoty nie je daná kompetencia konajúceho súdu). Vzhľadom k skutočnosti, že obžalovaný, ktorého miera zavinenia bola v predmetnej veci podľa názoru súdu najmenšia, dostáva (hoci prioritne kvôli vlastnej trestnej minulosti) najvyšší trest, uvažoval konajúci súd intenzívne o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom prihliadol aj na ustálenú judikatúru.

R II/1967: Okolnosti, ako je dobrovoľná náhrada spôsobenej škody, úprimná ľútosť nad spáchaným trestným činom a vedenie riadneho života pred spáchaním činu, sú poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 TZ, na ktoré súd prihliadne pri výmere trestu, spravidla v rámci príslušnej trestnej sadzby. Takéto okolnosti je potrebné považovať za obvyklé a nie mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré nemôžu odôvodniť zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Len v prípade, ak by niektoré poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 boli tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znižovali závažnosť činu, bolo by možné ich posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 40 ods. 1. Samotné priznanie sa, ľútosť nad jeho spáchaním, predchádzajúci riadny život, náhrada škody a pod. však spravidla nebude možné považovať za tak mimoriadne okolnosti, aby odôvodňovali použitie ust. § 40 TZ. (Upravené znenie).

R 3/1970: Mimoriadne pomery páchatelia, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel stará o osoby, ktoré sú na jeho výživu alebo výchovu odkázané. TZ nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorá vyplýva z morálnych zásad spoločnosti.

R 47/1974: Vážnu chorobu páchatelia je možné považovať za mimoriadne pomery páchatelia odôvodňujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za predpokladu, že trest v jej rámci by bol pre páchatelia obzvlášť problémový alebo by mal pre neho obzvlášť nepriaznivé následky. Pritom musí byť splnený aj ďalší predpoklad, teda že sa účel trestu v danom prípade dosiahne aj trestom kratšieho trvania.

Z citovanej judikatúry, ako aj interpretácie zákonnej úpravy mal súd za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o celkom výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu aj tým páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatela, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatela a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomeri páchatela sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatela, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomeri môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatela a pod. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané (k tomu vid' Novocký, J.: Komentár k § 39 Trestného zákona, portál epi.sk).

Súd po zrejmej úvahe dospel k názoru, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona nie sú dané, keďže odsúdený mal jednak možnosť priznať sa k spáchaniu skutku už skôr (najmä v prípravnom konaní). Ďalším dôvodom bola skutočnosť, že obžalovaný spáchal absolútne právne totožný skutok, za aký bol odsúdený Okresným súdom Nitra, rozsudkom sp. zn.: 4T/6/2018 zo dňa 30.04.2014, opäť išlo o pokračovací zločin krádeže.

V neposlednom rade, ako okolnosti proti aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona súd považoval, ak skutočnosť, že keďže obžalovaný poskytol vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, môže súd aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 a rozhodnúť tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Spomenutou dolnou hranicou však bude hranica trestnej sadzby zvýšená v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktorá teda umožnila súdu znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby až na 4 roky a 4 mesiace, pričom vzhľadom na výšku výmery trestu neprichádza do úvahy podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného Lakatoša do konkrétneho ústavu resp. stupňa stráženia, súd rozhodol a umiestnený odsúdeného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to s ohľadom na nasledovné skutočnosti. V prípade osoby Roman I., ide o osobu, ktorá bola vo výkone trestu doposiaľ zaradená iba v ústave s minimálnym stupňom stráženia. V prípade osoby odsúdeného aplikoval súd inštitút mimoriadneho zníženia trestu (hoci len v intenciách postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona per analogiam) pod inak ustanovenú (resp. v zmysle § 38 ods. 5 Trestného poriadku modifikovanú) dolnú hranicu trestnej sadzby. Práve v týchto prípadoch je rozhodovanie o aplikácii § 38 ods. 4 Trestného zákona na mieste (k tomu vid' napr. rozsudok KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/124/2017 zo dňa 28.11.2017) a hoci nie je výslovne (explicitne) zákonne upravené, je nepochybné, že možnosť takéhoto postupu (v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona) sa vzťahuje aj na predmetný prípad. Taktiež je potrebné poznamenať, že obžalovaný, ktorý v priebehu konania urobí vyhlásenie o vine (§ 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Trestného poriadku), sa v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 dostáva na úroveň obvineného, s ktorým je uzavretá a neskôr v prípade splnenia zákonných podmienok aj súdom schválená dohoda o vine a treste a preto je alogickým ba až absurdným domnievať sa, že na predmetný právny stav nie je tiež možné aplikovať ustanovenie § 48 ods. 5 Trestného zákona, ako na konanie analogické s konaním o dohode o vine a treste. Skutočnosť, že predmetné stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR explicitne nepojednáva aj o aplikácii § 48 ods. 5 Trestného zákona na prípady vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní, je potrebné chápať v kontexte toho, že kompetenciu na takýto postup už konajúci súd má v prípade vhodnosti aplikáciou § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktoré je na daný stav aplikovateľné jednoznačne a nepochybné (preto je práve citované ustanovenie použité vo výrokovvej časti rozhodnutia - z dôvodu jednoznačnosti).

Súd poznamenáva a podčiarkuje, že pri zaradení obžalovaného do ústavu zvážil nasledovné skutočnosti:

- priznanie obžalovaného, vyhlásenie o vine a ľútosť nad skutkom,
- nahradenie škody obžalovanými nad rámec obvyklého postoja obžalovaných v trestnom konaní a to v celom rozsahu,
- skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ trestaný iba v ústave s minimálnym stupňom stráženia,

- korekciu počiatočných nedostatkov v správaní obžalovaného a snahu o účinnú nápravu správania obžalovaným,
- najnižšiu mieru zavinenia obžalovaného na spáchanom skutku,
- starostlivosť obžalovaného o telesne postihnuté maloleté dieťa, pričom pri zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia bude zachovaná lepšia možnosť kontaktu a teoreticky aj možnosť udelenia odmeny riaditeľom vo forme vychádzky,
- zdravotné problémy obžalovaného, ktoré samé o sebe nie sú dôvodom pre miernejšie nazeranie na osobu obžalovaného, ale taktiež je potrebné brať ich do kontextu s vyššie uvedeným ako podporný argument,

a s poukazom na uvedené rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, hoci menovaný bol v priebehu 10 rokov (1-krát) vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí (peňažných prostriedkov zaistených u obžalovaného v prípravnom konaní), nakoľko tieto boli jeho osobou získané trestnou činnosťou a obžalovaný s prepadnutím vecí súhlasil (oboje mal súd za preukázané aj výsluchom obžalovaného).

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko bola nárok na náhrady škody v plnom rozsahu uhradený v priebehu súdneho konania, súd o tomto nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.